

Oponentský posudek diplomové práce Hynka Bařáka

vypracoval: doc Mgr. Josef Daněk

Hynek Bařák je autor introvertního charakteru, obvykle pomalu reaguje na doporučení a vnější impulzy, a jeho silnou stránkou nejsou elegantní reflexe vzorů a současných proudů.

Přesto jeho malba v průběhu studia prodělala zásadní a celku jeho práce velmi prospěšný obrat ve směru od psychedelicky historizující fantaskní narace k tvárné, kresebně artikulované či gestické strukturální abstrakci, autenticky inspirované poslechem a vlastním provozováním romantické a moderní varhaní hudby. Mezi skladateli, kteří ho nejvíce zaujali, autor jmenuje Ferenze Liszta, Leóna Boellmanna, Maxe Regera, Alexandre Guilmanta a vyzdvihuje především Liszta a Regera. Tento výběr a schopnost vyhnout se jednostranné fascinaci barokní a hlavně bachovskou tradicí vypovídá o původnosti Bařákovy motivace. V textové části práce se Bařák zmiňuje o svém zájmu o stavbu nástroje, rozdílu v hráčské technice ovládnání klavíru a varhan a dalších věcech, které šíří jeho zkušenosti a intenzitu vnímání zvoleného tématu potvrzují.

Soubor, který je základem pro definitivní výběr předkládaných děl sestává přibližně z patnácti, či dvaceti skic a podobného počtu plátén různých rozměrů. Rozsah odvedené práce svědčí o autorově pílí, soustředěném zájmu o téma, ale také o autentickém hledání, někdy více, někdy o něco méně úspěšném. Mimořádně zdařilé jsou v tomto smyslu práce, v nichž autor využívá metafyzického účinku „zanořených“ geometrických prvků struktury, vytvořených pomocí pásky na způsob rezerváže. Dobrým směrem se rozvíjí citlivost kresebného gesta a především schopnost udržet rytmický celek obrazu. Vliv ateliéru a pedagogického vedení zde nejspíš funguje jako určité zaměření pozornosti dnešního diplomanta, tendence k zúžení jeho zájmu na prostor, kde se projev autorova naturelu může úspěšně uplatňovat.

Bařákův přístup k tématu je osobní a empirický a v malířském aspektu tradiční. Struktura, kterou vytváří je organicky a intuitivně vystavěnou reflexí reálného hudebního zážitku, je vrstveným obrazem hluboce vnímané a chápané struktury varhanní skladby, který reflektuje jednak formální podobu její stavby, jednak smyslový zážitek její zvukové realizace.

Bařákův malířský koncept nemá ambici racionálně komplikovaného konstruktů. Nicméně soustředění na jednotlivé roviny příznačné pro charakter varhaní hudby s jejím postupným vrstevnatým uplatňováním dostupných výrazových prostředků, které sledujeme na dokumentovaných fázích malby, dodávají jeho v zásadě intuitivnímu projevu žádoucí stavebný rozměr.

Teoretická část práce je přiměřeně důsledně vypracovaným doprovodem základní, malířské části projektu. Nepříliš výrazné stylistické nedostatky místy zbytečně snižují jinak věrohodný obsah textu.

Celek lze hodnotit známkou C

v Praze 21. 9. 2018
Josef Daněk